

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-309/01 και T-239/02,

Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία),

Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH, με έδρα το Langen (Γερμανία),

εκπροσωπούμενες από τους Κ. Landry και L. Harings, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους J.-C. Schieferer, R. Tricot και X. Lewis, επικουρούμενους από τον M. Núñez-Müller, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχουν ως αντικείμενο, αφενός, τη μερική ακύρωση της απόφασης C(2001) 2533 της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2001 (REC 4/00), με την οποία αναγνωρίζεται ότι είναι δικαιολογημένη η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών που δεν επιβλήθηκαν στην εταιρία Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH για την εισαγωγή κρέατος πούλερικών προελεύσεως Ταϊλάνδης κατά το χρονικό διάστημα από 13 έως 18 Ιουλίου 1995 και από 4 έως 22 Σεπτεμβρίου 1995 (υπόθεση Τ-309/01) και, αφετέρου, την ακύρωση της απόφασης C(2002) 857 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2002 (REC 4/01), με την οποία αναγνωρίζεται ότι είναι δικαιολογημένη η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών που δεν επιβλήθηκαν στην εταιρία Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH για την εισαγωγή κρέατος πούλερικών προελεύσεως Ταϊλάνδης στις 24 Ιουλίου 1995 (υπόθεση Τ-239/02),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από την V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Απριλίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 774/94 του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1994, για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης ορισμένων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για το βόειο κρέας υψηλής ποιότητας, το χοίρειο κρέας, το κρέας πουλερικών, το σιτάρι και το σμιγάδι, καθώς και τα πίτουρα εν γένει και άλλα υπολείμματα (ΕΕ L 91, σ. 1), άνοιξε ετήσια κοινοτική δασμολογική ποσόστωση 15 500 τόνων συνολικά, για το κρέας από πετεινούς ή κότες που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0207 41 10, 0207 41 41 και 0207 41 71. Στο πλαίσιο της ποσοστώσεως, ο επιβαλλόμενος δασμός του Κοινού Δασμολογίου καθορίστηκε σε 0 %. Η ετήσια αυτή κοινοτική ποσόστωση με μηδενικό δασμό διατηρήθηκε από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2198/95 της Επιτροπής, της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού 774/94 (ΕΕ L 221, σ. 3), ο οποίος ίσχυε, σύμφωνα με το άρθρο 2 αυτού, από 1ης Ιουλίου 1995.
- 2 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1431/94 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1994, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής στον τομέα του κρέατος πουλερικών του καθεστώτος εισαγωγής που προβλέπεται από τον κανονισμό 774/94 (ΕΕ L 156, σ. 9), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο του 8, στις 26 Ιουνίου 1994, έχει ως εξής:

«Κάθε εισαγωγή στην Κοινότητα, που πραγματοποιείται στα πλαίσια της δασμολογικής ποσόστωσης που προβλέπεται στα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού [...] 774/94, των προϊόντων που ανήκουν στις ομάδες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι, υποκει[ν]ται στην προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής.

Η ποσότητα των προϊόντων που απολαύουν του καθεστώτος αυτού, καθώς και τα ποσοστά των εισφορών, περιλαμβάνονται για κάθε ομάδα στο παράρτημα Ι.»

- 3 Με το παράρτημα Ι του κανονισμού 1431/94 καθορίστηκε συντελεστής εισφοράς 0 % για ποσότητα έως 5 100 τόνους, ανά έτος, κρέατος κοτόπουλου προελεύσεως Ταϊλάνδης που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0207 41 10, 0207 41 41 και 0207 41 71 (ομάδα 2). Ο ίδιος συντελεστής εισφοράς εφαρμόστηκε για ετήσια ποσότητα 7 100 τόνων κρέατος κοτόπουλου προελεύσεως Βραζιλίας που υπάγεται στους προαναφερθέντες κωδικούς ΣΟ (ομάδα 1) και για ετήσια ποσότητα 3 300 τόνων προελεύσεως τρίτων χωρών (ομάδα 3).
- 4 Με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), καθιερώθηκε νέα ονοματολογία των εμπορευμάτων, καλούμενη «Συνδυασμένη Ονοματολογία» ή κατά σύντμηση «ΣΟ». Η Συνδυασμένη Ονοματολογία περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού, στο οποίο καθορίζονται επίσης οι εφαρμοστέοι δασμοί, καθώς και τα άλλα αναγκαία στοιχεία.
- 5 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1359/95 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 1995, τροποποίησε τα παραρτήματα Ι και ΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 και κατάργησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 802/80 (ΕΕ L 142, σ. 1). Δυνάμει του άρθρου 3, ο κανονισμός 1359/95 τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1995.
- 6 Κατόπιν της τροποποίησης, το παράρτημα Ι «Συνδυασμένη Ονοματολογία» περιελάμβανε στο τρίτο του μέρος «Παραρτήματα δασμολογίου», τμήμα ΙΙΙ «Πο-

σοστάσεις», ένα παράρτημα 7 με τίτλο «Δασμολογικές ποσοστάσεις ΠΟΕ ανοιγόμενες από τις αρμόδιες κοινοτικές υπηρεσίες». Στον αύξοντα αριθμό 18 του παραρτήματος αυτού, διαλαμβάνονται τα εξής:

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορεύματος	Ποσότητα ποσόστωσης	Δασμολογικός συντελεστής (%)	Άλλοι γενικοί και ειδικοί όροι
1	2	3	4	5	6
...	...	...	...	...	...
18	0207 41 10 0207 41 41 0207 41 71	Τεμάχια πετεινών και κοτών κατεψυγμένα: Χωρίς κόκαλα Μισά ή τέταρτα Άλλα	15 500 t	0	

7 Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας), προβλέπει:

«2. [...], δεν επιτρέπεται εκ των υστέρων βεβαίωση όταν:

[...].

- β) το νομίμως οφειλόμενο ποσό των δασμών δεν βεβαιώθηκε από λάθος των ίδιων των τελωνειακών αρχών, το οποίο λογικά δεν μπορούσε να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος ενήργησε με καλή πίστη και τήρησε όλες τις διατάξεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά την τελωνειακή διασάφηση·

[...]»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 8 Η Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH και η Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH (στο εξής: Biegi και Commonfood αντιστοίχως και, από κοινού, οι προσφεύγουσες) είναι εταιρίες του γερμανικού δικαίου, οι οποίες συνδέονται μεταξύ τους και δραστηριοποιούνται στον τομέα της εμπορίας κρέατος πουλερικών. Οι προσφεύγουσες καταλέγονται στους βασικούς εισαγωγείς κρέατος κοτόπουλου στη Γερμανία.
- 9 Με διάταγμα της 29ης Ιουνίου 1995 (καλούμενο «Eilverteiler»), το γερμανικό ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών τροποποίησε το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, εισάγοντας, μεταξύ άλλων, τη δασμολογική ποσόστωση K 4047 (κρέας κοτόπουλου) με μηδενικό δασμό, εφαρμοζόμενη από 1ης Ιουλίου 1995. Η ποσόστωση αυτή αντιστοιχεί στους προαναφερθέντες κωδικούς ΣΟ 0207 41 10, 0207 41 41 και 0207 41 71. Το Eilverteiler δεν περιείχε καμία ένδειξη ως προς την απαίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής για τα προϊόντα που υπάγονται στην προαναφερθείσα δασμολογική ποσόστωση.
- 10 Κατά το χρονικό διάστημα από 13 έως 18 Ιουλίου 1995 και από 4 έως 22 Σεπτεμβρίου 1995, η Biegi διασάφησε την εισαγωγή, για διάφορες παρτίδες, κατεψυγμένων

τεμαχίων πουλερικών (κωδικός ΣΟ 0207 41 10) προελεύσεως Ταϊλάνδης. Στις 24 Ιουλίου 1995, η Commonfood διασάφησε την εισαγωγή, για διάφορες παρτίδες, κατεψυγμένων τεμαχίων πουλερικών προελεύσεως Ταϊλάνδης, τα οποία υπάγονται στον ίδιο κωδικό. Οι προσφεύγουσες δεν επισύναψαν πιστοποιητικά εισαγωγής στις τελωνειακές τους διασαφήσεις.

- 11 Εντούτοις, μετά την τροποποίηση του δασμολογίου χρήσεως των γερμανικών τελωνείων από το Eilverteiler, το αρμόδιο τελωνειακό γραφείο έκανε χρήση της προαναφερθείσας κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως και απάλλαξε τις προσφεύγουσες από την καταβολή τελωνειακών δασμών.

- 12 Τον Αύγουστο του 1995, οι προσφεύγουσες, διατηρώντας αμφιβολίες ως προς τους εφαρμοσθέντες στις πράξεις εκτελωνισμού του Ιουλίου 1995 δασμούς, επικοινωνήσαν τηλεφωνικά, μέσω του υπευθύνου τους για τα πιστοποιητικά εισαγωγής, με το ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών και με την κεντρική υπηρεσία ελέγχου των δασμολογικών ποσοστώσεων, προκειμένου να λάβουν διευκρινίσεις επί του καθεστώτος που εφαρμόζεται στις εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων. Οι ερωτηθείσες υπηρεσίες δήλωσαν τηλεφωνικά, κατ' αρχάς, ότι ορθώς εφαρμόστηκαν οι συγκεκριμένοι δασμοί, ακόμη και χωρίς την προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής προς στήριξη των τελωνειακών διασαφήσεων. Οι προσφεύγουσες ζήτησαν γραπτή επιβεβαίωση της δηλώσεως αυτής.

- 13 Εντούτοις, η γραπτή απάντηση της διοικήσεως των γερμανικών τελωνείων, η οποία κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες με έγγραφο της 22ας Αυγούστου 1995, ανέφερε ότι για τη χρήση της ποσοστώσεως ήταν αναγκαία η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής προς στήριξη της τελωνειακής διασαφήσεως. Την ίδια μέρα, το ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών τροποποίησε αναδρομικώς το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων. Η τροποποίηση αυτή είχε ως συνέπεια να καταστεί αναγκαία από 1ης Ιουλίου 1995 η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής κατά τη χρήση της εν λόγω δασμολογικής ποσοστώσεως.

- 14 Με δύο τροποποιητικές δημοσιονομικές αποφάσεις, εκδοθείσες στις 12 και 13 Αυγούστου 1996, το αρμόδιο τελωνειακό γραφείο, ήτοι το Hauptzollamt Bremen-Freihafen, ανέλαβε να προβεί στην εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών δασμών, ήτοι συνολικού ποσού 222 116,06 γερμανικών μάρκων (DEM), για τις εισαγωγές της Commonfood (απόφαση της 12ης Αυγούστου 1996), και συνολικού ποσού 259 270,23 DEM για τις εισαγωγές της Biegi, εκ των οποίων 218 605,64 DEM για τις εισαγωγές του Ιουλίου 1995 και 40 664,59 DEM για τις εισαγωγές του Σεπτεμβρίου 1995 (απόφαση της 13ης Αυγούστου 1996).
- 15 Επικαλούμενες την καλή τους πίστη, το σφάλμα των γερμανικών αρχών και το γεγονός ότι αυτό δεν μπορούσε να εντοπισθεί, οι προσφεύγουσες ζήτησαν να μη βεβαιωθούν εκ των υστέρων εισαγωγικοί δασμοί.
- 16 Μετά την απόρριψη των αιτήσεών τους, στις 30 Ιουλίου 1997, από το αρμόδιο τελωνειακό γραφείο, οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Bremen (Γερμανία). Όπως προκύπτει από το πρακτικό της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 14ης Δεκεμβρίου 1999, το δικαστήριο αυτό, κατόπιν εξετάσεως της υποθέσεως, έκρινε ότι η προσφυγή της Biegi είχε ελάχιστες πιθανότητες ευδοκιμήσεως ως προς τις τελωνειακές διασαφήσεις του Σεπτεμβρίου 1995, δεδομένου ότι η εν λόγω εταιρία είχε ενημερωθεί δεόντως, με το από 22 Αυγούστου 1995 έγγραφο της διοικήσεως των γερμανικών τελωνείων, για την υφιστάμενη, εν προκειμένω, νομική κατάσταση. Ως εκ τούτου, το Finanzgericht Bremen συνέστησε στην Biegi να εξετάσει το ενδεχόμενο αποσύρσεως της προσφυγής της ως προς τις διασαφήσεις αυτές. Αντιθέτως, όσον αφορά τις τελωνειακές διασαφήσεις του Ιουλίου 1995, το ίδιο δικαστήριο έκρινε, προσωρινά, ότι ήταν δυνατό να προστατεύσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών, κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα, και προέτρεψε το αρμόδιο τελωνειακό γραφείο να εξετάσει το ενδεχόμενο ανακλήσεως των προαναφερθεισών τροποποιητικών δημοσιονομικών αποφάσεων της 12ης και 13ης Αυγούστου 1996, στο μέτρο που αφορούσαν τις εν λόγω διασαφήσεις.
- 17 Σύμφωνα με το άρθρο 871 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ L 253, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία

της Γερμανίας ζήτησε, με έγγραφα της 2ας Αυγούστου 2000 και της 17ης Απριλίου 2001, από την Επιτροπή να αποφασίσει, δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, αν ήταν δικαιολογημένη η μη βεβαίωση εκ των υστέρων των εισαγωγικών δασμών στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ της διοικήσεως και των Biegi και Commonfood.

- 18 Εκτιμώντας ότι από τις περιστάσεις των υποθέσεων δεν προέκυπτε σφάλμα των ίδιων των τελωνειακών αρχών που δεν μπορούσε να εντοπισθεί από καλόπιστο επιχειρηματία, κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, η Επιτροπή έκρινε, με αποφάσεις εκδοθείσες στις 14 Αυγούστου 2001 (υπόθεση T-309/01) και στις 5 Μαρτίου 2002 (υπόθεση T-239/02) [στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις] και κοινοποιηθείσες, αντιστοίχως, στην Biegi στις 5 Οκτωβρίου 2001 και στην Commonfood στις 25 Ιουνίου 2002, ότι οι εισαγωγικοί δασμοί που αποτελούσαν το αντικείμενο των προαναφερθεισών αιτήσεων της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας έπρεπε να βεβαιωθούν.
- 19 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Δεκεμβρίου 2001 και στις 8 Αυγούστου 2002, οι προσφεύγουσες άσκησαν τις παρούσες προσφυγές που πρωτοκολλήθηκαν με τους αριθμούς T-309/01 και T-239/02 αντιστοίχως.
- 20 Στην υπόθεση T-309/01, η γραπτή διαδικασία ολοκληρώθηκε την 1η Ιουλίου 2002.
- 21 Στην υπόθεση T-239/02, στις 10 Δεκεμβρίου 2002, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) έκρινε, σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, όπως τροποποιήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ L 322, σ. 4), ότι δεν απαιτείτο δεύτερη ανταλλαγή υπομνημάτων, διότι ο φάκελος της υποθέσεως ήταν αρκούντως πλήρης ώστε να δίνει τη δυνατότητα στους διαδίκους να αναπτύξουν τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματά τους κατά την προφορική διαδικασία. Δεδομένου ότι η Commonfood δεν υπέβαλε αίτημα περί συμπληρώσεως του φακέλου της υποθέσεως, η γραπτή διαδικασία στην υπόθεση T-239/02 ολοκληρώθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2002.

- 22 Με διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος της 17ης Ιανουαρίου 2003, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση λόγω συναφείας των υποθέσεων Τ-309/01 και Τ-239/02 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 23 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή κλήθηκε από το Πρωτοδικείο να προσκομίσει ένα έγγραφο και ικανοποίησε το αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 24 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 2ας Απριλίου 2003, οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα των διαδίκων

- 25 Στην υπόθεση Τ-309/01, η Biegi ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει μερικώς την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Αυγούστου 2001 (REC 4/00), στο μέτρο που διατάσσεται η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών ύψους 218 605,65 DEM·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 26 Στην υπόθεση T-239/02, η Commonfood ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 5ης Μαρτίου 2002 (REC 4/01), με την οποία διατάσσεται η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών ύψους 222 116,06 DEM·
  - να καταδικάσει τη Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Στις υποθέσεις T-309/01 και T-239/02, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει τις προσφυγές·
  - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 28 Προς στήριξη των προσφυγών τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, πρώτον, από την παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, δεύτερον, από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και, τρίτον, από την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι πληρούνται, εν προκειμένω, οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, όσον αφορά τις επίδικες εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούλιο 1995. Κατά συνέπεια, δεν δικαιολογείται η εκ των υστέρων βεβαίωση των σχετικών εισαγωγικών δασμών και, ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν.
- 30 Συναφώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, πρώτον, ότι το σφάλμα των αρμόδιων γερμανικών τελωνειακών αρχών δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Συγκεκριμένα, το Eilverteiler, με το οποίο το γερμανικό ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών τροποποίησε από 1ης Ιουλίου 1995 το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, ουδεμία μνεία έκανε ως προς την ανάγκη προσκομίσεως πιστοποιητικού εισαγωγής για τη χρήση της δασμολογικής ποσοτώσεως K 4047. Το ίδιο σφάλμα διέπραξαν, επίσης, οι γερμανικές εκτελωνιστικές αρχές, όπως οι Hauptzollamt Bremen-Freihafen, Bremerhaven και Hamburg-Ericus (στο εξής: Hamburg-Freihafen), καθώς και οι κεντρικές υπηρεσίες ελέγχου των δασμολογικών ποσοτώσεων στην Oberfinanzdirektion Köln, σύμφωνα με τις οποίες η χρήση των ποσοτώσεων δεν υπέκειτο στην προσκόμιση πιστοποιητικών εισαγωγής.
- 31 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι στις αρχές Ιουλίου 1995 ο συνεργάτης τους, υπεύθυνος για τα πιστοποιητικά εισαγωγής, V. Steiner, πληροφορήθηκε τηλεφωνικά από αρμόδιο υπάλληλο της κεντρικής υπηρεσίας δασμολογικών ποσοτώσεων ότι η δασμολογική ποσότωση K 4047 του Eilverteiler συνιστούσε ειδική πρόσθετη ποσότωση, για την οποία δεν ήταν αναγκαία η προσκόμιση πιστοποιητικών εισαγωγής. Την ίδια πληροφορία έλαβαν οι προσφεύγουσες από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών και από την κεντρική υπηρεσία

ελέγχου των δασμολογικών ποσοστῶσεων μετά τις επίδικες εισαγωγές, σε τηλεφωνική επικοινωνία της 18ης Αυγούστου 1995, γεγονός που οδήγησε τις προσφεύγουσες να ζητήσουν γραπτή επιβεβαίωση της πληροφορίας αυτής. Συναφώς, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο να εξετάσει επί των σημείων αυτών τους συνεργάτες τους, V. Steiner και G. Paparatti.

- 32 Απαντώντας στην επιχειρηματολογία της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η τηλεφωνική πληροφορία, την οποία φέρονται ότι έλαβαν οι προσφεύγουσες πριν τις επίδικες εισαγωγές, δεν ήταν τεκμηριωμένη, δεν ασκούσε επιρροή και προβλήθηκε καθυστερημένα για πρώτη φορά με την προσφυγή, η Biegi παραπέμπει στο έγγραφο της 2ας Ιουνίου 2000 που διαβιβάστηκε από τις γερμανικές τελωνειακές αρχές στην Επιτροπή και στο προαναφερθέν πρακτικό της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Δεκεμβρίου 1999 ενώπιον του Finanzgericht Bremen, τα οποία επιβεβαιώνουν το αληθές της εν λόγω πληροφορίας.
- 33 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι δεν ήταν δυνατό να εντοπίσουν το προαναφερθέν σφάλμα των τελωνειακών αρχών, παρά το γεγονός ότι δραστηριοποιούνται στον τομέα των εισαγωγών.
- 34 Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, η αδυναμία να εντοπισθεί το εν λόγω σφάλμα προκύπτει, κατ' αρχάς, από την περιπλοκότητα της εφαρμοζόμενης ρυθμίσεως. Συγκεκριμένα, μολονότι ο κανονισμός 1431/94 της Επιτροπής διευκρίνιζε ότι η χρήση της προβλεπόμενης στον κανονισμό 774/94 προτιμησιακής δασμολογικής ποσοστῶσεως υπαγόταν στην προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής, εντούτοις η δασμολογική ποσοστῶση που περιλαμβάνεται στον αύξοντα αριθμό 18 του παραρτήματος 7 του τρίτου τμήματος του παραρτήματος I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1359/95, ο οποίος εισήγαγε τη νέα Συνδυασμένη Ονοματολογία των εμπορευμάτων, δεν έκανε καμία σχετική μνεία στην έκτη στήλη με τίτλο «Άλλοι γενικοί και ειδικοί όροι». Επρόκειτο, συνεπώς, για νέα δασμολογική ποσοστῶση που ρυθμίζεται στον κανονισμό 1359/95 και αποσυνδέεται από τους κανονισμούς 774/94 και 1431/94, γεγονός που συνεπάγεται την αδυναμία των προσφευγουσών να προσδιορίσουν τον αναγκαίο σύνδεσμο και να αντλήσουν τα απαιτούμενα συμπεράσματα.

- 35 Επιπλέον, η αδυναμία εντοπισμού του σφάλματος προκύπτει από το γεγονός ότι το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, όπως τροποποιήθηκε στις 29 Ιουνίου 1995 από το Eilverteiler, δεν περιείχε καμία παραπομπή στον κανονισμό 1431/94.
- 36 Τέλος, τα διάφορα σφάλματα, που διέπραξαν πριν και μετά τις επίδικες εισαγωγές οι αρμόδιες γερμανικές αρχές που ασχολήθηκαν με το ζήτημα, επιβεβαιώνουν τόσο την έλλειψη σαφήνειας και διαφάνειας της νομικής καταστάσεως όσο και την αδυναμία εντοπισμού του σφάλματος από τις προσφεύγουσες.
- 37 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι, παρά την πείρα τους στον τομέα της εμπορίας πουλερικών, δεν ήταν σε θέση να εντοπίσουν το σφάλμα των αρμόδιων τελωνειακών αρχών. Η Biegi προσθέτει ότι ήταν αδύνατο να προβεί σε νομικές εκτιμήσεις για τη σχέση που συνδέει τους διάφορους κανονισμούς, δεδομένου ότι δεν διαθέτει νομική υπηρεσία. Αντιθέτως, εδικοιούτο να εμπιστευθεί, συναφώς, τις ενδείξεις που περιείχε το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, καθώς και τις πληροφορίες που έλαβε στο υψηλότερο επίπεδο των διοικητικών αρχών που επιλήφθηκαν του ζητήματος.
- 38 Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι εκπλήρωσαν την υποχρέωση επιμέλειας και ότι ενήρησαν καλόπιστα. Η Biegi προσθέτει ότι, ζητώντας επανειλημμένως πληροφορίες από τις ανώτατες αρμόδιες γερμανικές τελωνειακές αρχές, ενήργησε σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία ο επιχειρηματίας που διατηρεί αμφιβολίες ως προς την εφαρμογή του τελωνειακού δικαίου πρέπει να ζητήσει όλες τις δυνατές διευκρινίσεις για να εξακριβώσει αν ευσταθούν οι αμφιβολίες του (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1990, C-64/89, Deutsche Fernsprecher, Συλλογή 1990, σ. I-2535, σκέψη 22).
- 39 Προς απόδειξη της επιμέλειάς τους, οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι δεν βασίστηκαν αποκλειστικά στο δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, αλλά ζήτησαν και πληροφορίες από τις αρμόδιες εθνικές αρχές μέχρι το επίπεδο του γερμανικού

ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομικών. Πάντως, οι παρασχεθείσες από όλες αυτές τις αρχές τηλεφωνικές πληροφορίες σχετικά με τη μη υποχρέωση προσκομίσεως πιστοποιητικού εισαγωγής για την εν λόγω δασμολογική ποσόστωση δημιούργησαν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις προσφεύγουσες, προκειμένου να προβούν στις σχετικές ενέργειες. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες εκπλήρωσαν την υποχρέωσή τους ενημερώσεως από τις επίσημες εφημερίδες, οι οποίες δεν περιείχαν κάποια ένδειξη ως προς την αναγκαιότητα του πιστοποιητικού εισαγωγής ούτε κάποιο σύνδεσμο με τους κανονισμούς 774/94 και 1431/94. Επομένως, η περίπτωση των προσφευγουσών διαφέρει από το πλαίσιο της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1998, C-370/96, Covita (Συλλογή 1998, σ. I-7711), την οποία κακώς επικαλείται η Επιτροπή.

40 Οι προσφεύγουσες τονίζουν, επίσης, ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι πολυάριθμες ποσοστάσεις στον τομέα του κρέατος πουλερικών ακολουθούν τον κανόνα «όποιος παρουσιάζεται πρώτος, εξυπηρετείται πρώτος», οι αποφάσεις οικονομικού περιεχομένου για την εισαγωγή των προϊόντων αυτών πρέπει να λαμβάνονται ταχέως. Συνεπώς, δεν είναι δυνατό να ζητούν οι προσφεύγουσες προηγουμένως και γραπτώς από τις διάφορες αρχές να αποσαφηνίσουν την κατάσταση. Ένα τέτοιο αίτημα θα καθιστούσε αδύνατες τις εισαγωγές εξαιτίας του χρονικού διαστήματος που θα μεσολαβούσε μέχρι τη λήψη απαντήσεως.

41 Επιπλέον, η Biegi εκτιμά ότι χάρη στη συμπεριφορά της η γερμανική τελωνειακή διοίκηση συνειδητοποίησε το σφάλμα της και τροποποίησε, στις 22 Αυγούστου 1995, το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, ενώ η Επιτροπή μπόρεσε να αποφύγει περαιτέρω απώλειες εισαγωγικών δασμών. Προσθέτει ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, ουδεμία υποχρέωση αιτήσεως πληροφοριών προς την Επιτροπή υπείχε, δεδομένου ότι η εφαρμογή του τελωνειακού δικαίου υπάγεται στην αρμοδιότητα των εθνικών τελωνειακών αρχών και ότι ο ενδιαφερόμενος διαθέτει μόνο δικαίωμα ακροάσεως. Επίσης, η Biegi θεωρεί ότι η Επιτροπή κακώς της προσάπτει ότι δεν υπέβαλε γραπτή αίτηση στο ομοσπονδιακό γραφείο γεωργίας και τροφίμων (Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung — BLE), δεδομένου ότι οι ερωτήσεις που αφορούν τη μεταχείριση νεοεισαχθείσας δασμολογικής ποσοστάσεως ΠΟΕ δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα του εν λόγω γραφείου, αλλά σ' αυτήν της κεντρικής υπηρεσίας ελέγχου των δασμολογικών ποσοστάσεων.

- 42 Τέλος, η Biegi τονίζει ότι η καλή της πίστη δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση λόγω του γεγονότος, το οποίο επικαλείται η Επιτροπή, ότι ο διαχειριστής της, P. Biegi, διαθέτει γνώσεις και πείρα στον τομέα του κρέατος πουλερικών, οι οποίες θα μπορούσαν να αποδοθούν στην Biegi, λόγω της από ετών ιδιότητάς του ως προέδρου της γερμανικής ομοσπονδίας χονδρεμπορίου και διεθνούς εμπορίου κυνηγιού και πουλερικών. Η προεδρία της ομοσπονδίας αυτής συνιστά, στην πραγματικότητα, μια τιμητική δραστηριότητα, δεδομένου ότι η διοίκηση και οι τρέχουσες δραστηριότητες της ομοσπονδίας ασκούνται από τον αμειβόμενο προς τούτο διευθυντή της. Ο P. Biegi ουδέποτε μετέσχε σε διασκέψεις διαφόρων «επιτροπών» στις Βρυξέλλες και, ως εκ τούτου, δεν διαθέτει ειδικές ή συγκεκριμένες γνώσεις για το ζήτημα της επίμαχης δασμολογικής ποσοστώσεως ή για ενδεχόμενη σχέση μεταξύ των κανονισμών 1431/94 και 1359/95. Η Biegi ζητεί από το Πρωτοδικείο να εξετάσει επί του ζητήματος αυτού τους P. Biegi και C. von der Crone, γενικό γραμματέα της προαναφερθείσας γερμανικής ομοσπονδίας.
- 43 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, τέλος, ότι τήρησαν όλες τις ισχύουσες διατάξεις ως προς τις τελωνειακές διασαφήσεις.
- 44 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα δεν πληρούνται εν προκειμένω και ότι, ως εκ τούτου, είναι δικαιολογημένη η εκ των υστέρων βεβαίωση των εισαγωγικών δασμών.
- 45 Πρώτον, όσον αφορά τα σφάλματα που διέπραξαν οι γερμανικές τελωνειακές υπηρεσίες, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα μόνα κρίσιμα σφάλματα, κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, προκύπτουν από το εσφαλμένο κείμενο του δασμολογίου χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, το οποίο συντάχθηκε από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, και από τον επανειλημμένο εκτελωνισμό των εισαχθέντων από τις προσφεύγουσες εμπορευμάτων τον Ιούλιο του 1995 με τη χορήγηση δασμολογικής προτιμήσεως άνευ προσκομίσεως πιστοποιητικού εισαγωγής.
- 46 Αντιθέτως, η Επιτροπή απορρίπτει ρητώς τον διατυπωθέντα για πρώτη φορά με τις προσφυγές ισχυρισμό των προσφευγουσών, σύμφωνα με τον οποίο πριν από τις

επίμαχες εισαγωγές έλαβαν τηλεφωνικώς, μέσω του συνεργάτη τους, V. Steiner, εσφαλμένες πληροφορίες από την κεντρική υπηρεσία δασμολογικών ποσοστώσεων της Oberfinanzdirektion Köln.

- 47 Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στα έγγραφα της 2ας Ιουνίου 2000 και της 2ας Αυγούστου 2000, τα οποία της διαβίβασαν οι προσφεύγουσες, στις παρατηρήσεις της 8ης Ιουνίου 2001, τις οποίες υπέβαλε η Biegi στην Επιτροπή, καθώς και στις παρατηρήσεις της 25ης Ιουλίου 1997, τις οποίες υπέβαλαν οι προσφεύγουσες στο Hauptzollamt Bremen-Freihafen, ουδόλως γινόταν μνεία για τηλεφωνικές πληροφορίες προγενέστερες των επίμαχων εισαγωγών, αλλά μόνο για τηλεφωνικές επικοινωνίες σχετικές με τη νομική κατάσταση με ημερομηνία 18 Αυγούστου 1995, ήτοι μετά τις επίμαχες εισαγωγές. Το ίδιο ισχύει για το πρακτικό της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Δεκεμβρίου 1999 ενώπιον του Finanzgericht Bremen και για τις μαρτυρικές καταθέσεις του V. Steiner και της G. Paparatti ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή θεωρεί ότι το αίτημα των προσφευγουσών περί ακροάσεως του V. Steiner και της G. Paparatti υποβάλλεται ως εκ περισσού και πρέπει να απορριφθεί.
- 48 Εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με την Επιτροπή, αν θεωρηθεί ότι όντως πραγματοποιήθηκαν οι υποτιθέμενες, προ των επίμαχων εισαγωγών, τηλεφωνικές επικοινωνίες, τις οποίες καθυστερημένα επικαλούνται οι προσφεύγουσες, τότε αυτές στερούνται συνεπειών στις παρούσες υποθέσεις, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν τις προέβαλαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Όσον αφορά τις εσφαλμένες πληροφορίες που έλαβαν μέσω τηλεφώνου οι προσφεύγουσες από τις γερμανικές τελωνειακές υπηρεσίες τον Αύγουστο του 1995, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν ασκούν επιρροή στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων, το αντικείμενο των οποίων περιορίζεται σε εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούλιο του 1995.
- 49 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα σφάλματα των γερμανικών τελωνειακών αρχών μπορούσαν να εντοπισθούν ευχερώς από τις προσφεύγουσες.
- 50 Συναφώς, η Επιτροπή θεωρεί, πρώτον, ότι το εφαρμοστέο εν προκειμένω δίκαιο δεν είναι ούτε ασαφές ούτε περίπλοκο. Ο αναφερθείς από τις προσφεύγουσες κανονισμός 1359/95 δεν συνιστά παρά τροποποιητικό κανονισμό του γενικού κανονισμού

2658/87, σχετικά με τη δασμολογική και τη στατιστική ονοματολογία, και έχει αμιγώς δηλωτικό περιεχόμενο (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Roemer στο πλαίσιο της υποθέσεως 9/73, Schlüter, απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1973, τόμος 1972-1973, σ. 709). Ο κανονισμός αυτός προδήλως δεν θα μπορούσε να έχει ως αντικείμενο το άνοιγμα νέας δασμολογικής ποσοστώσεως ή τη μη απαίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής, δεδομένου ότι η απαίτηση αυτή ρυθμίζεται από τον κανονισμό 774/94 και από τον κανονισμό εφαρμογής 1431/94, του οποίου το άρθρο 1 επέβαλε από τον Ιούνιο του 1994, ήτοι περισσότερο από ένα έτος πριν από τις επίμαχες εισαγωγές, την προσκόμηση πιστοποιητικού εισαγωγής.

- 51 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες δεν εκπλήρωσαν την υποχρέωση επιμέλειας που υπέχουν κατά πάγια νομολογία, αλλά βασίστηκαν αποκλειστικά στο δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων και σε τηλεφωνικές πληροφορίες, γενικώς μη δεσμευτικές, οι οποίες φέρονται ότι δόθηκαν από τις εθνικές αρχές, χωρίς ποτέ να συμβουλευθούν οι ίδιες ή να ζητήσουν από τρίτους να συμβουλευθούν τα σχετικά τεύχη των επίσημων εφημερίδων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τις εκεί δημοσιευθείσες νομικές πράξεις.
- 52 Συναφώς, η Επιτροπή υπογραμμίζει, κατ' αρχάς, τη μεγάλη πείρα των προσφευγουσών, οι οποίες ασχολούνται από δεκαετιών με τη διάθεση στο εμπόριο και την εισαγωγή των σχετικών προϊόντων. Επομένως, οι προσφεύγουσες είναι κατά μείζονα λόγο σε θέση να γνωρίζουν τους νομικούς κανόνες που τυγχάνουν εφαρμογής στον τομέα αυτό.
- 53 Ακολούθως, η Επιτροπή εκτιμά ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι οι κανονισμοί 1431/94 και 1359/95 δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 22 Ιουνίου 1994 και στις 26 Ιουνίου 1995 αντιστοίχως, οι προσφεύγουσες είχαν επαρκή χρόνο στη διάθεσή τους πριν από τις διασαφήσεις εισαγωγής, προκειμένου να υποβάλουν σε εύλογο χρονικό διάστημα γραπτό αίτημα στις γερμανικές τελωνειακές υπηρεσίες ή στην Επιτροπή, έτσι ώστε να αρθούν οι αμφιβολίες τους ως προς την απαίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής για τις επίμαχες εισαγωγές.

- 54 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να θεμελιώσουν καλή πίστη ειδικώς στο γεγονός ότι τα τελωνειακά γραφεία εκτελώνισαν επανειλημμένως εμπορεύματα παρά την έλλειψη πιστοποιητικών εισαγωγής. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η αποδοχή της τελωνειακής διασαφήσεως κατά το χρονικό σημείο της εισαγωγής δεν θα πρέπει, γενικώς, να λογίζεται ως σφάλμα των τελωνειακών αρχών (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 1996, C-153/94 και C-204/94, Faroe Seafood κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-2465, σκέψη 93).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 55 Σύμφωνα με το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς τρεις προϋποθέσεις για να μην μπορούν οι αρμόδιες αρχές να προβούν στην εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών. Πρέπει, κατ' αρχάς, να μην έχουν εισπραχθεί δασμοί συνεπεία σφάλματος των αρμοδίων αρχών, εν συνεχεία, το σφάλμα αυτό να μην μπορούσε ευλόγως να εντοπισθεί από τον οφειλέτη και, τέλος, ο οφειλέτης να έχει ενεργήσει με καλή πίστη και να έχει τηρήσει όλες τις διατάξεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά την τελωνειακή διασάφηση (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1989, 161/88, Binder, Συλλογή 1989, σ. 2415, σκέψεις 15 και 16· της 27ης Ιουνίου 1991, C-348/89, Mecanarte, Συλλογή 1991, σ. I-3277, σκέψη 12· της 4ης Μαΐου 1993, C-292/91, Weis, Συλλογή 1993, σ. I-2219, σκέψη 14, και προαναφερθείσα απόφαση Faroe Seafood κ.λπ., σκέψη 114· διατάξεις του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 1999, C-299/98 P, CPL Imperial 2 και Unifrigo κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8683, σκέψη 22, και της 11ης Οκτωβρίου 2001, C-30/00, William Hinton & Sons, Συλλογή 2001, σ. I-7511, σκέψεις 68, 69, 71 και 72· απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1996, T-75/95, Günzler Aluminium κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-497, σκέψη 42).
- 56 Όσον αφορά, πρώτον, την πρώτη των ανωτέρω προϋποθέσεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι εν προκειμένω δεν αμφισβητούνται δύο σφάλματα των γερμανικών τελωνειακών αρχών, ήτοι το εσφαλμένο κείμενο του Eilverteiler και ο εκτελωνισμός των εισαχθέντων από τις προσφεύγουσες εμπορευμάτων τον Ιούλιο του 1995 με χορήγηση δασμολογικής προτιμήσεως άνευ προσκομίσεως πιστοποιητικού εισαγωγής.

- 57 Όσον αφορά το σφάλμα που συνίσταται στην παροχή από το γερμανικό ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών και από την κεντρική υπηρεσία ελέγχου των δασμολογικών ποσοτώσεων εσφαλμένων τηλεφωνικών πληροφοριών σε συνεργάτη των προσφευγουσών, κατά τον Αύγουστο του 1995, στην προκειμένη περίπτωση στις 18 Αυγούστου 1995, τούτο πρέπει να αποκλεισθεί ευθύς εξαρχής ως μη ασκούν επιρροή στο πλαίσιο των υπό κρίση προσφυγών, το αντικείμενο των οποίων περιορίζεται στις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούλιο του 1995. Εξάλλου, σε συνέχεια γραπτού αιτήματος που απηύθυναν οι προσφεύγουσες στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών στις 18 Αυγούστου 1995, η διοίκηση των γερμανικών τελωνείων δεν επιβεβαίωσε, με την από 22 Αυγούστου 1995 απάντησή της, τις τηλεφωνικές πληροφορίες και υπέδειξε σαφώς ότι για τη χρήση της επίμαχης ποσοτώσεως ήταν αναγκαία η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής προς στήριξη της τελωνειακής διασαφήσεως.
- 58 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν με τις προσφυγές τους έτερο σφάλμα, συνιστάμενο στη φερόμενη παροχή εσφαλμένων πληροφοριών από υπάλληλο της κεντρικής υπηρεσίας ελέγχου των δασμολογικών ποσοτώσεων στον συνεργάτη των προσφευγουσών, V. Steiner, ως προς το ζήτημα της απαιτήσεως πιστοποιητικού εισαγωγής, πριν από τις 13 Ιουλίου 1995, ήτοι πριν από τις επίμαχες εισαγωγές. Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ανεξαρτήτως της καθυστερημένης προσκομισέως τους και της αμφισβητούμενης από την Επιτροπή επιρροής τους, οι τηλεφωνικές αυτές πληροφορίες ουδόλως προκύπτουν από τα στοιχεία που έχουν κατατεθεί στις δικογραφίες.
- 59 Πράγματι, στα έγγραφα στα οποία παραπέμπουν οι προσφεύγουσες, ήτοι στις προαναφερθείσες ομοίου περιεχομένου επιστολές της 2ας Ιουνίου 2000 και της 2ας Αυγούστου 2000 που διαβιβάσθηκαν στην Επιτροπή από τις γερμανικές τελωνειακές αρχές, γίνεται αναφορά μόνο στην τηλεφωνική επικοινωνία της 18ης Αυγούστου 1995. Το ίδιο ισχύει για τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η Biegi στην Επιτροπή στις 8 Ιουνίου 2001, καθώς και για τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες στο κεντρικό τελωνειακό γραφείο του Bremen-Freihafen στις 25 Ιουλίου 1997. Επιπλέον, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, οι ισχυρισμοί αυτοί δεν επιβεβαιώνονται ούτε από το πρακτικό της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Δεκεμβρίου 1999 ενώπιον του Finanzgericht Bremen ούτε από τις μαρτυρικές καταθέσεις του V. Steiner και της G. Paparatti ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Από το πρακτικό της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, το οποίο, εξάλλου, δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, προκύπτει ότι ο

V. Steiner ανέφερε τους μήνες «Ιούλιο/Αύγουστο 1995» ως κατά προσέγγιση ημερομηνία μιας τηλεφωνικής επικοινωνίας με τις υπηρεσίες δασμολογικών ποσοτώσεων στο Düsseldorf, ενώ η G. Paparatti δήλωσε ότι συνέταξε ένα υπόμνημα στις 21 Αυγούστου 1995 «μερικές μέρες μετά τις αναφερθείσες τηλεφωνικές συνομιλίες». Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν απαιτείται να διαταχθούν αποδείξεις, όπως ζητήθηκε από τις προσφεύγουσες, προκειμένου να εξεταστούν από το Πρωτοδικείο επί του ζητήματος ο V. Steiner και η G. Paparatti.

- 60 Δεύτερον, επιβάλλεται να τονιστεί ότι η Επιτροπή θεώρησε με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις ότι η αναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 55 δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα δεν επληρούτο εν προκειμένω. Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι τα σφάλματα των γερμανικών τελωνειακών αρχών δεν μπορούσαν ευλόγως να εντοπισθούν από τις προσφεύγουσες.
- 61 Κατά πάγια νομολογία, η δυνατότητα εντοπισμού του σφάλματος των αρμοδίων τελωνειακών αρχών πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένων υπόψη της φύσεως του σφάλματος, της επαγγελματικής πείρας των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και της επιμέλειας που αυτοί επέδειξαν (προαναφερθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου Faroe Seafood κ.λπ., σκέψη 99· Covita, σκέψη 26· αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 1992, C-371/90, Beirafrio, Συλλογή 1992, σ. I-2715, σκέψη 21· της 16ης Ιουλίου 1992, C-187/91, Belono, Συλλογή 1992, σ. I-4937, σκέψη 17· της 1ης Απριλίου 1993, C-250/91, Hewlett Packard France, Συλλογή 1993, σ. I-1819, σκέψη 22· της 19ης Οκτωβρίου 2000, C-15/99, Sommer, Συλλογή 2000, σ. I-8989, σκέψη 37, και της 14ης Νοεμβρίου 2002, C-251/00, Plumitronica, Συλλογή 2002, σ. I-10433, σκέψη 54).
- 62 Η φύση του σφάλματος πρέπει να εκτιμάται ενόψει της περιπλοκότητας ή, αντιθέτως, του αρκούντως απλού χαρακτήρα της σχετικής ρυθμίσεως (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Deutsche Fernsprecher, σκέψη 20· Belono, σκέψη 18· Hewlett Packard France, σκέψη 23, και Faroe Seafood κ.λπ., σκέψη 100) και της εκτάσεως του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο οι αρχές ενέμειναν στο σφάλμα τους (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, C-38/95, Foods Import, Συλλογή 1996, σ. I-6543, σκέψη 30, και προαναφερθείσα απόφαση Plumitronica, σκέψη 56).

- 63 Εν προκειμένω, οι κανόνες που εφαρμόζονται για τη χρήση της επίμαχης κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως καθορίζονται στα κείμενα που ρυθμίζουν το άνοιγμα και τη διαχείριση της εν λόγω ποσοστώσεως, καθώς και τις λεπτομέρειες εφαρμογής της, ήτοι στον κανονισμό 774/94, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2198/95, και στον κανονισμό 1431/94. Το άρθρο 1 του κανονισμού 1431/94, η εφαρμογή του οποίου δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό, προβλέπει με σαφήνεια ότι κάθε εισαγωγή στην Κοινότητα που πραγματοποιείται στα πλαίσια αυτής της πολυετούς δασμολογικής ποσοστώσεως υπόκειται στην προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής. Εξάλλου, το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού ρυθμίζει την κατανομή της καθορισθείσας για το 1994 και για τα επόμενα έτη ποσότητας και τα άρθρα 3 και 4 καθορίζουν τους λεπτομερείς κανόνες περί αιτήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής. Επομένως, το κείμενο αυτό δεν είναι περιπλοκο. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν τον αρκούντως απλό χαρακτήρα της ρυθμίσεως αυτής.
- 64 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, εντούτοις, ότι η περιπλοκότητα της εφαρμοστέας ρυθμίσεως προκύπτει στην πραγματικότητα από τον κανονισμό 1359/95 της Επιτροπής και, ειδικότερα, από το γεγονός ότι ο κανονισμός αυτός εισήγαγε στον αύξοντα αριθμό 18 του προαναφερθέντος παραρτήματος 7, από 1ης Ιουλίου 1995, μια νέα δασμολογική ποσοστώση ΠΟΕ με συντελεστή μηδέν, συνολικού βάρους 15 500 τόνων κρέατος κοτόπουλου που υπάγεται στους ίδιους κωδικούς ΣΟ, χωρίς να κάνει αναφορά στον κανονισμό 1431/94 και στην προβλεπόμενη σ' αυτόν υποχρέωση προσκομίσεως πιστοποιητικού εισαγωγής.
- 65 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι με το προαναφερθέν παράρτημα 7 του κανονισμού 1359/95, με τον οποίο η Επιτροπή εξέδωσε το νέο κείμενο της Συνδυασμένης Ονοματολογίας των εμπορευμάτων, εφαρμοστέας από 1ης Ιουλίου 1995, καταρτίστηκε κατάλογος δασμολογικών ποσοστώσεων ΠΟΕ προς χορήγηση από τις αρμόδιες κοινοτικές υπηρεσίες. Όπως ορθώς τονίζει η Επιτροπή με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ο κατάλογος αυτός επ' ουδενί χρειαζόταν να κάνει αναφορά στους κανονισμούς που εφαρμόζονται στις διαλαμβανόμενες σ' αυτόν ποσοστώσεις, δεδομένου ότι οι αναφορές σε άλλους κανόνες του τελωνειακού δικαίου που απαντούν στους σχετικούς με τη Συνδυασμένη Ονοματολογία κανονισμούς και στο Κοινό Τελωνειακό Δασμολόγιο έχουν δηλωτική μόνον αξία και δεν καθιστούν τους κανόνες αυτούς αντικείμενο του Κοινού Τελωνειακού Δασμολογίου (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσες προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Roemer στην υπόθεση Schütler, σ. 1169).

- 66 Επομένως, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, ο κανονισμός 1359/95 δεν άνοιξε από 1ης Ιουλίου 1995 μια νέα προτιμησησική δασμολογική ποσόστωση, φερόμενη ως μη συνδεδεμένη με αυτήν του τροποποιηθέντος κανονισμού 774/94, αλλά ανέφερε απλώς στο προαναφερθέν παράρτημα 7 αυτού τη δασμολογική ποσόστωση των 15 500 τόνων, η οποία, με εξαίρεση την εσφαλμένη αναφορά του γαλλικού κείμενου του κανονισμού 774/94 σε ποσότητα 15 000 τόνων, διαλαμβανόταν σε όλες τις λοιπές γλωσσικές αποδόσεις και, μεταξύ άλλων, στο γερμανικό κείμενο του κανονισμού αυτού, καθώς και στο παράρτημα I του κανονισμού 1431/94. Η ίδια δασμολογικώς προτιμησησική ποσότητα διατηρήθηκε, στη συνέχεια, με τον κανονισμό 2198/95, κατόπιν της συμφωνίας που συνάφθηκε στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης (βλ. δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ ταυτοχρόνως με τον κανονισμό 1359/95. Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι ο κανονισμός 1359/95 ούτε τροποποίησε ούτε, κατά μείζονα λόγο, κατάργησε τους κανονισμούς 774/94, όπως αυτός τροποποιήθηκε, και 1431/94. Υπό τις συνθήκες αυτές, δύσκολα μπορεί να γίνει δεκτό ότι δύο προτιμησησικές ίδιους κωδικούς ΣΟ και έχουν την ίδια προέλευση, εισήχθησαν την ίδια ημερομηνία, ήτοι την 1η Ιουλίου 1995, εκ των οποίων η πρώτη, αυτή του κανονισμού 774/94 όπως τροποποιήθηκε, υπέκειτο στην υποχρέωση προσκομίσεως πιστοποιητικού εισαγωγής, ενώ η δεύτερη, αυτή του κανονισμού 1359/95, δεν υπέκειτο στην ίδια υποχρέωση.
- 67 Προκειμένου να αξιολογηθεί η φύση του σφάλματος, επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη, επίσης, το γεγονός ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές δεν ενέμειναν στο σφάλμα τους και επανόρθωσαν εντός ιδιαιτέρως σύντομης προθεσμίας, ήτοι εντός ενός μήνα αφότου το διέπραξαν. Το στοιχείο αυτό επιτρέπει, επομένως, το συμπέρασμα ότι το επίμαχο πρόβλημα δεν ήταν δύσκολο να επιλυθεί (βλ., υπό την αντίθετη έννοια, προαναφερθείσες αποφάσεις *Belono κατά Επιτροπής*, σκέψη 18· *Faroe Seafood κ.λπ.*, σκέψεις 7 και 104· *Foods Import*, σκέψη 30, και *Ilumitronica*, σκέψεις 56 έως 58).
- 68 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο κανονισμός 1359/95 αποτελεί ένδειξη της περιπλοκότητας της εφαρμοστέας ρυθμίσεως που παρέσυρε τις προσφεύγουσες σε σφάλμα ως προς την ανάγκη προσκομίσεως πιστοποιητικού εισαγωγής για τη χρήση της επίμαχης ποσοστώσεως, επιβάλλεται να εξεταστεί αν το σφάλμα αυτό μπορούσε ευλόγως να εντοπισθεί από τις προσφεύγουσες, λαμβανο-

μένης υπόψη της επαγγελματικής τους πείρας και της υποχρεώσεως επιμέλειας που υπέχουν κατά την αναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 61 νομολογία.

- 69 Όσον αφορά την επαγγελματική πείρα του οικείου επιχειρηματία, πρέπει να ερευ-
νάται αν πρόκειται για επαγγελματία επιχειρηματία, η δραστηριότητα του οποίου
συνίσταται, κατά κύριο λόγο, σε πράξεις εισαγωγής και εξαγωγής, και αν αυτός είχε
ήδη κάποια πείρα στο εμπόριο των εν λόγω ειδών (προαναφερθείσες αποφάσεις του
Δικαστηρίου Deutsche Fernsprecher, σκέψη 21· Belovo, σκέψη 19, και Hewlett
Packard France, σκέψη 26· απόφαση της 28ης Ιουνίου 1990, C-80/89, Behn
Verpackungsbedarf, Συλλογή 1990, σ. I-2659, σκέψη 14).
- 70 Εν προκειμένω, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι προσφεύγουσες ανήκουν στην κατη-
γορία των πεπειραμένων επιχειρηματιών. Πράγματι, καταλέγονται στους βασικούς
εισαγωγείς κρέατος κοτόπουλου στη Γερμανία και βεβαιώνουν ότι διαθέτουν πείρα
στην εμπορία πουλερικών. Εξάλλου, δεν αμφισβητούν τον ισχυρισμό της Επιτροπής
ότι ασκούν έντονη δραστηριότητα στον τομέα αυτό εδώ και πολλές δεκαετίες.
- 71 Εντούτοις, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, παρά την επαγγελματική τους πείρα,
διέθεταν περιορισμένες γνώσεις επί του διέποντος την επίμαχη ποσόστωση κανονι-
σμού, βάσει των οποίων δεν μπορούσαν να προσδιορίσουν τη σχέση μεταξύ, αφενός,
των κανονισμών 774/94 και 1431/94 και, αφετέρου, του νέου κειμένου της ΣΟ, όπως
υιοθετήθηκε με τον κανονισμό 1359/95. Με τον ισχυρισμό αυτό οι προσφεύγουσες
αναγνωρίζουν, πάντως, ότι είχαν γνώση της σχετικής με την εν λόγω ποσόστωση
ρυθμίσεως. Επιπλέον, δεδομένου ότι, αφενός, οι προσφεύγουσες είχαν ήδη πραγ-
ματοποιήσει ανάλογες επιχειρηματικές πράξεις και επομένως διέθεταν πείρα στην
εισαγωγή των επίμαχων προϊόντων και ότι, αφετέρου, η εισαγωγή των εν λόγω
προϊόντων υπέκειτο από το 1994 στην προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής,
πρέπει να θεωρηθεί ότι οι προσφεύγουσες είχαν επίγνωση της σημασίας του εν λόγω
πιστοποιητικού για την απόκτηση του σχετικού με τα προϊόντα αυτά προνομίου της
πολυετούς δασμολογικής ποσοστώσεως.

- 72 Το συμπέρασμα αυτό, σύμφωνα με το οποίο οι προσφεύγουσες όχι μόνον ήταν σε θέση να προσδιορίσουν τη σχέση μεταξύ των κανονισμών 774/94 και 1431/94 και του κανονισμού 1359/95, αλλά είχαν πράγματι προσδιορίσει μια τέτοια σχέση, ενισχύεται από τις αμφιβολίες που είχαν επί του ζητήματος, καθώς και από τα διαβήματα στα οποία προέβησαν προς τις διάφορες γερμανικές τελωνειακές αρχές κατά τη διάρκεια του Αυγούστου 1995, προκειμένου να διαλυθούν οι αμφιβολίες αυτές και να λάβουν διευκρινίσεις ως προς το περιεχόμενο της σχετικής ρυθμίσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν απαιτείται να διαταχθούν αποδείξεις, όπως ζητήθηκε από τις προσφεύγουσες, προκειμένου να εξεταστούν ως μάρτυρες από το Πρωτοδικείο οι P. Biegi και C. von der Crone προς απόδειξη των φερόμενων ως περιορισμένων γνώσεων των προσφευγουσών επί του ζητήματος.
- 73 Όσον αφορά την επιμέλεια του επιχειρηματία, από τη νομολογία προκύπτει ότι αυτός πρέπει, εφόσον έχει ο ίδιος αμφιβολίες ως προς το αν απαιτείται πιστοποιητικό εισαγωγής προκειμένου να επωφεληθεί μιας προτιμησιακής δασμολογικής ποσοτώσεως, να ζητήσει πληροφορίες και όλες τις δυνατές διευκρινίσεις για να εξακριβώσει αν ευσταθούν οι αμφιβολίες του (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Deutsche Fernsprecher, σκέψη 22, και Hewlett Packard France, σκέψη 24).
- 74 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, κατ' αρχάς, ότι επέδειξαν επιμέλεια συμβουλευόμενες το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, όπως τροποποιήθηκε από το Eilverteiler, το οποίο δεν περιέχει καμία ένδειξη ως προς την απαίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής για τη χρήση της επίμαχης δασμολογικής ποσοτώσεως.
- 75 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι εφαρμοστέες κοινοτικές δασμολογικές διατάξεις αποτελούν, από την ημερομηνία της δημοσίευσής τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, το μόνο θετικό στον τομέα αυτό δίκαιο, του οποίου η άγνοια δεν δικαιολογείται. Ένα δασμολόγιο χρήσεως όπως το δασμολόγιο χρήσεως των γερμανικών τελωνείων, το οποίο καταρτίζεται από τις εθνικές αρχές, αποτελεί, επομένως, ενδεικτικό μόνον εγχειρίδιο για τις πράξεις εκτελωνισμού. Κατά συνέπεια, ένας επαγγελματίας επιχειρηματίας, του οποίου η δραστηριότητα συνίσταται, κατ' ουσίαν, σε πράξεις εισαγωγής και εξαγωγής και ο οποίος έχει ήδη ορισμένη πείρα στον τομέα αυτόν, πρέπει να βεβαιώνεται, διαβάζοντας τα σχετικά τεύχη της Επίσημης Εφημερίδας, για το εφαρμοστέο κοινοτικό δίκαιο στις πράξεις που πραγματοποιεί. Συνεπώς, ο επιχει-

ρηματίας αυτός δεν μπορεί να βασίζεται για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δασμολογικού συντελεστή αποκλειστικώς στους συντελεστές που περιλαμβάνονται σ' ένα εθνικό δασμολόγιο χρήσεως (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Binder, σκέψη 19· Behn Verpackungsbedarf, σκέψεις 13 και 14, και William Hinton & Sons, σκέψη 71).

- 76 Ακολούθως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι επέδειξαν επιμέλεια απευθυνόμενες σε διάφορες τελωνειακές υπηρεσίες, από τις οποίες έλαβαν τηλεφωνικές εσφαλμένες πληροφορίες ως προς την απαίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής, τόσο πριν όσο και μετά τις επίμαχες εισαγωγές. Οι πληροφορίες αυτές δημιούργησαν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις προσφεύγουσες, προκειμένου να προβούν σε ενέργειες.
- 77 Λαμβανομένων υπόψη των εκτιθεμένων στις ανωτέρω σκέψεις 57 έως 59, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Εξάλλου, ανεξαρτήτως του αληθούς και της αποδεικτικής τους αξίας, οι προβαλλόμενες τηλεφωνικές πληροφορίες επιβεβαίωσαν απλώς το Eilverteiler· επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές δεν ασκούν επιρροή σε σχέση με την υποχρέωση των προσφευγουσών να συμβουλευούνται προσεκτικά τα σχετικά νομοθετήματα που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και να αναζητούν, σε περίπτωση υπάρξεως αμφιβολιών ως προς τη σημασία των νομοθετημάτων αυτών, όλες τις δυνατές διευκρινίσεις για να εξακριβωθεί αν ευσταθούν οι αμφιβολίες αυτές.
- 78 Τέλος, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο οι προσφεύγουσες δεν είχαν στη διάθεσή τους το αναγκαίο χρονικό διάστημα προκειμένου να ζητήσουν από τις αρμόδιες αρχές γραπτές διευκρινίσεις επί της νομικής καταστάσεως, λαμβανομένων υπόψη των μεγάλων χρονικών διαστημάτων που απαιτούνται για την απάντηση στο αίτημα αυτό και του γεγονότος ότι πολυάριθμες ποσοστάσεις στον τομέα του κρέατος πουλερικών ακολουθούν τον κανόνα «όποιος παρουσιάζεται πρώτος, εξυπηρετείται πρώτος».
- 79 Πράγματι, πρώτον, εάν η συμπεριφορά των οικείων επιχειρηματιών είχε ως γνώμονα αποκλειστικώς λόγους οικονομικής φύσεως, όπως τους προβαλλόμενους από τις προσφεύγουσες, η κατά τη νομολογία υποχρέωσή τους προς επίδειξη επιμέλειας θα καθίστατο κενή περιεχομένου.

- 80 Δεύτερον, οι κρίσιμες διατάξεις των κανονισμών 774/94 και 1431/94 σχετικά με το πιστοποιητικό εισαγωγής δημοσιεύθηκαν και τέθηκαν σε εφαρμογή ένα έτος πριν από τις επίμαχες εισαγωγές. Ο κανονισμός 1359/95 δημοσιεύθηκε, επίσης, στις 26 Ιουνίου 1995, ήτοι τρεις εβδομάδες πριν από τις επίμαχες εισαγωγές του Ιουλίου 1995 από την Biegi και τέσσερις εβδομάδες πριν από τις εισαγωγές της Commonfood. Επομένως, οι προσφεύγουσες είχαν στη διάθεσή τους επαρκές χρονικό διάστημα πριν από τις επίμαχες εισαγωγές για να απευθυνθούν γραπτώς στις αρμόδιες γερμανικές τελωνειακές υπηρεσίες ή στην Επιτροπή, προκειμένου να διαλυθούν οι αμφιβολίες τους και να λάβουν διευκρινίσεις επί της εφαρμοστέας ρυθμίσεως. Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι οι προσφεύγουσες δεν προέβησαν εγκαίρως στις ενέργειες αυτές.
- 81 Τρίτον, ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι η απάντηση σ' ένα γραπτό αίτημα θα απαιτούσε απαραίτητα μεγάλο χρονικό διάστημα και, ως εκ τούτου, θα αποτελούσε εμπόδιο στην από μέρους τους τήρηση των προθεσμιών που προκύπτουν από το σύστημα «όποιος παρουσιάζεται πρώτος, εξυπηρετείται πρώτος» δεν ασκεί επιρροή στην εκτίμηση της επιμέλειας που οι προσφεύγουσες θα έπρεπε, ως πεπειραμένοι επιχειρηματίες, να έχουν επιδείξει εν προκειμένω. Εξάλλου, ο ισχυρισμός αυτός των προσφευγουσών ως προς τη διάρκεια της προθεσμίας απαντήσεως σε γραπτό αίτημα δεν αποδεικνύεται εν προκειμένω. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι στο γραπτό αίτημα που απηύθυναν οι προσφεύγουσες στο γερμανικό ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών πριν από τις επίμαχες εισαγωγές, ήτοι στις 18 Αυγούστου 1995, δόθηκε απάντηση εντός τεσσάρων ημερών, με την προαναφερθείσα επιστολή της 22ας Αυγούστου 1995.
- 82 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν επέδειξαν την επιμέλεια που όφειλαν να επιδείξουν ως πεπειραμένοι επιχειρηματίες στον τομέα της εισαγωγής των εν λόγω προϊόντων.
- 83 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι δεν πληρούτο, εν προκειμένω, η δεύτερη των σωρευτικών προϋποθέσεων του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα και ότι ήταν δικαιολογημένη η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών για τις επίμαχες εισαγωγές.

84 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

85 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι η Επιτροπή επιβάλλει στους επιχειρηματίες υπέρμετρη υποχρέωση επιδείξεως επιμέλειας, μολονότι η ίδια αμέλησε να αποσαφηνίσει τη νομική κατάσταση απλώς παραπέμποντας με τον κανονισμό 1359/95 στους κανονισμούς 774/94 και 1431/94.

86 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών συμπίπτει με την αντλούμενη από τη φερόμενη ως ασαφή φύση του κανονισμού 1359/95 επιχειρηματολογία, η οποία προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με την Επιτροπή, εφόσον οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα δεν πληρούνται, όπως εν προκειμένω, τότε το γεγονός της εκ των υστέρων βεβαιώσεως εισαγωγικών δασμών δεν μπορεί να συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

87 Όταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα δεν πληρούνται, η εκ των υστέρων βεβαίωση τελωνειακών δασμών δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (προαναφερθείσα απόφαση Faroe Seafood κ.λπ., σκέψη 115).

- 88 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα δεν πληρούνται, η εκ των υστέρων βεβαίωση, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δασμών για τις επίμαχες εισαγωγές δεν μπορεί, αυτή καθαυτή, να συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 89 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 90 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή παραβίασε τις καθιερωμένες από το κοινοτικό δίκαιο αρχές της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως. Συγκεκριμένα, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποκλίνουν, εις βάρος των προσφευγουσών, από παλαιότερη απόφαση της 24ης Μαρτίου 2000, η οποία εκδόθηκε σε παρόμοια περίπτωση.
- 91 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η φερόμενη παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως δεν αιτιολογείται από τις προσφεύγουσες και, επομένως, δεν ασκεί επιρροή.

- 92 Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, η Επιτροπή τονίζει ότι η διαδικασία REC 11/98 και οι επίμαχες διαδικασίες (REC 4/00 και 4/01) δεν είναι συγκρίσιμες. Το σφάλμα των τελωνειακών υπηρεσιών στη διαδικασία REC 11/98 δεν συνίστατο αποκλειστικώς στην έκδοση ενός εσφαλμένου εθνικού τελωνειακού δασμολογίου, αλλά επίσης, και κυρίως, στο γεγονός ότι οι γαλλικές τελωνειακές αρχές είχαν αποδεχθεί σε διάστημα δύο ετών έναν υπερβολικά μεγάλο αριθμό εισαγωγών με εσφαλμένο συντελεστή. Συνεπώς, ούτε η φύση ούτε η διάρκεια του σφάλματος ούτε ο αριθμός των εν λόγω εισαγωγών μπορούν να συγκριθούν με αυτές των επίμαχων διαδικασιών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 93 Επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι η αιτίαση που αντλείται από φερόμενη παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως ουδόλως τεκμηριώνεται και πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.
- 94 Ως προς την αιτίαση που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, επιβάλλεται να υπομνησθεί, δεύτερον, ότι η αρχή αυτή επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο οι παρεμφερείς καταστάσεις, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1984, 283/83, Racke, Συλλογή 1984, σ. 3791, σκέψη 7, και της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-442/00, Fogasa, Συλλογή 2002, σ. I-11915, σκέψη 32).
- 95 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποκλίνουν από παλαιότερη παρόμοια, κατά την άποψή τους, απόφαση της Επι-

τροπής, της 24ης Μαρτίου 2000, στη διαδικασία REC 11/98, όπου η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών θεωρήθηκε μη δικαιολογημένη.

- 96 Εντούτοις, όπως παρατήρησε η Επιτροπή, χωρίς αυτό ουδώς να αμφισβητηθεί από τις προσφεύγουσες κατά τη γραπτή και κατά την ακροαματική διαδικασία, η διαδικασία REC 11/98 δεν μπορεί να συγκριθεί με τις παρούσες διαδικασίες. Επομένως, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως στερούμενη λυσιτέλειας.
- 97 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 98 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, οι υπό κρίση προσφυγές πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 99 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει, ενόψει των αιτημάτων της Επιτροπής, να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.**
- 2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.**

Tiili

Mengozzi

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Σεπτεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

V. Tiili